

Ines Peruško Rihtar

BIJEDA JE MRTVA

(Za Luku)

Bijeda je mrtva,
šuti i ne plači.
Sablasna i šuplja,
nasred stola je čaša.
Tužna misao u svršetku,
grubih kontura,
topi se kao kletva.
Dok ono što valja obasjava zvijezda,
obrane radi, na vidiku sloboda,
svjetlost isklesana iz mraka.
Bijeda je mrtva,
šuti i ne plači,
zatvori oči i zaboravi,
jer stigao je anđeo smrti,
da nas spasi.

LJETO

Kako bi bilo divno,
ležati na isklesanim
bijelim stjenama uz more,
pa onako škiljiti na oči,
dok se sunce zrcali na pučini,
dok se more ljeljuška
u svom koritu,
namjesto ruku crvene koralje imati.
Bilo bi divno,
opustiti se uz pjesmu zrikavaca,
pričekati tren, pa zaplivati,
u tom plavetnilu,
gdje se obzorje grli,
sa mjenom dana i noći,
kroz čednost trajanja.
Bilo bi divno,
usred ljetne noći,
dirati more, dok planktoni plešu,
dok se mjesec sjaji na mokroj koži,
zaplivati kao ulje na platnu,
zaroniti i otvoriti oči,
u svijetu drugih frekvencija,
kada se ništa ne vidi,
i sjetiti se kako je bilo,
u majčinoj utrobi,
savršenog kroja.

MIR U SRCU

Što je to mir u srcu?
Mogu čuti gdje cvijeće raste
i razgovor stabala u šumi.
Danas nisam sijala nade i želje,
a sve je glatko i nježno,
sve oko mene raste,
i ja rastem sa njima...
Što je to mir u srcu?
Osjećam dodir vjetrenih krila
I miris ružmarina u vrtu,
miris pokošene trave nakon kiše,
osjećam, miris mora koje pleše,
toplinu bijelih stijena, okus soli
na svojoj koži.
Što je to mir u srcu?
Spoznaja sadašnjosti u trenutku,
opuštenost koju sunce grije,
dječji glasovi u daljini,
mir koji me naglo uzima,
poput ljubavnice svemira,
život u životu se njiše,
dok ja mirujem, moje srce miruje
i nema težine...

NE SKRIVAJ LJUBAV

Ne skrivaj ljubav,
na tvojim mekim usnama,
moj cjelov traži opravdanje,
smjelo i nevino izvire,
iz dodira, od naših nemira.
Ne skrivaj ljubav,
koja pršti iz pogleda,
snažno i goruće,
sjeva iz zjenice tvoga oka,
kao sjenka na zidu iz fenjera.
Ne skrivaj ljubav,
kada znaš da je prisutna,
na licu ostavljen trag,
i drhtaj u grudima.
Pusti je neka nesputano teče,
poput brze rijeke u gorama,
čisto i omamljujuće.
Ne skrivaj ljubav,
negdje duboko u sebi, znaš da
nema povratka,
barem ovaj put, pusti je neka diše,
našim spojenim dušama.

OSJEĆAM

Osjećam da bih mogla,
pomiješati svoje snove, sa tvojima,
servirati ih na pladanj,
i igrati se bojama.
Mogla bih jednostavno putujući
umrijeti na tvojim rukama,
mogla bih čitajući tvoje ime,
u nebo se vinuti,
slažući stihove i rime,
opojne kao vino, na tvojim usnama.
Osjećam snagu koja me ispunjava,
uzdiže i nadopunjava,
osjećaj koji me ne pretvara u robinja navika,
stara i dosadna ograničenja,
dok sjena pleše po našim tijelima.
Osjećam da imaš oči slične,
iskrene, blage, divlje i sanjive,
poput djeteta,
dok kao lađa ploviš po mojim grudima.
Osjećam ljubav koja me mijenja,
obilje i sreću,
ljubav, koja me tjera naprijed,
na krilima uzbuđenja,
osjećam kako nikada ne bih mogla požaliti,
što sam te zavoljela.

ZADRHTIM

Zadrhtim,
kada ukradem pogled ili dva u masi,
pogled koji nitko ne želi..
Zadrhtim,
kada sretnem nekog,tko liči na tebe,
punoća osjećaja,duša ispunjena,
proticanje vremena.
Zadrhtim,
kada osjetim miris proljeća,
i kada mi se čini da je ova noć,
tisuću godina duga.
Zadrhtim,
na početak povoljne prilike,
potajnih ambicija,nada i sanja,
na prvu blijedu zoru,
satkanu od uzdaha.
Zadrhtim,
kada pomislim na tebe,
čekajući transfuziju,
koja bi pustila novu životnu snagu,
da prođe venama.
Zadrhtim,
na spomen tvoga imena,
u pjesmi mojih molitva,
dok srce tako valuje,
ljepotom slavi postojanje,
a ja nemam više razloga,
zbog tebe zadrhtim najviše,
gdje tijelo je more,gdje misal završava..

DARUJEM TI SEBE

Darujem ti sebe ljubavi,
u svakom novom početku,
kroz navike i rutine,
obaveze, strahove
kroz globalno zagađenje misli.
Darujem ti sebe,
kroz našu djecu,
na postelji,
u šarenim bojama,
u opojnim mirisima u kuhinji,
u onim ispijenim kavama,
pijankama,
muku što odzvanja,
najglasnije od bilo kojeg zvuka.
Darujem ti sebe ljubavi,
u svađama, psovka,
prijateljima,
u instrumentalu,
u pjesmi, stihovima,

kroz pogled bez riječi,
u znoju što kaplje sa čela.
Darujem ti sebe,
u godišnjim dobima,
i svoj kišobran ti darujem ako treba,
u zreloom dobu,
što mi je pred vratima,
u svakoj bori na mome licu,
što se javlja nesmetano.
Darujem ti sebe ,
iza slijedećeg ugla,
kada spavam,
kroz dane u tjednu,
kroz duhovnost i mistiku,
kroz prsten na lijevoj ruci,
svoje tuge, suze i smijeh,
kroz miris mahovine na putu,
glasno i tiho,
tajne i istine,
sa srcem prepunim ljubavi,
prema tvome biću.

Ines Peruško Rihtar